

Nikolaj Vasziljevics Gogol:A köpönyeg

Szerző dezs

Kötelező olvasmány,rövid összefoglaló elemzése

Nikolaj
Vasziljevics Gogol
A
köpönyeg
(8=5;L)
1842

Szereplők:

Akakij Akakijevics Basmacskin,
címzetes tanácsos
Grigorij Petrovics,
szabómester
Ivan Abramovics,
tekintélyes személy
Sztyepan
Varlamovics, tekintélyes
személy

Történet:

Basmacskin
egy pétervári
ügyosztályon hivatalnok, pontosabban
címzetes tanácsos. Feladata nem más,
minthogy naphosszat iratokat másoljon. Jól tudja
(tapasztalta), ennél nagyobb
kihívásokra nem alkalmas, de jelenlegi
helyzetével elégedett, feladatait
pontosan, hiba nélkül hajtja végre. Egy
alkalommal munkába menet vállán
és
hátán erősen érezte az orosz
tél keménységét.
Megvizsgálta rongyos hacukáját, s
csalódottan látta, hogy annak anyaga itt-ott
rendkívül elvékonyodott, csoda,
hogyan eddig még nem mállott szét.
Elvitte a ruhát barátjához, Petrovics
szabómesterhez, aki azonban közölte vele,
hogy azt megfoltozni már nem lehet,
újat kell varrni helyette, amit ő szívesen meg is
tesz. Szegény Basmacskin
hosszú hónapokon át spórolt
és koplalt, hogy előteremtsen 80 rubelt az új
köpönyegre.
Mikor azonban a ruha elkészült, feledte a
korábbi nélkülözést,
és büszkén

mutatta munkatársainak kincsét. Azok
gratuláltak neki, és
meghívták egy névnapi
összejövetelre, ahol illendően
felköszönhetik majd. Így is
történt. Az esti
partiról Basmacskin éjfélkor
távozott, de hazafelé szörnyű dolog
történt.
Útközben, egy sötét, kihalt
téren útonálló
elrabolták köpönyegét.
Másnap ugyan
feljelentést tett a
rendőr-főkapitányságon, de
igazából nem remélhette, hogy
visszakapja tulajdonát. Barátai
tanácsára ezért egy
tekintélyes személyhez, egy
tábornokhoz fordult. Az ő
közbenjárásától
remélte, hogy viszontlátja még
köpönyegét. Azonban mikor előadta
panaszát, a dolyfős tábornok
úgy lehordta,
hogy kis híján ájultan esett
össze. Hazatért, de a kabát
nélküli járkálás
megtette hatását: ágynak esett,
belázasodott. Jó háziasszonya
ápolgatta, de
mindhiába, néhány nap múlva
eltávozott az élők sorából.
Életében se
foglalkozott senki vele, halála sem érdekelt
senkit. Munkahelyére másnap már
új
hivatalnokot vettek fel. Azonban mégis sikerült
elérnie, hogy az emberek egy
ideig még róla beszéljenek.
Városszerte az a hír járta ugyanis,
hogy egy halott
kísértete járja
Pétervár utcáit, s az emberekről
lerángatja a kabátokat,
köpönyegeket. Ez mindaddig így folyt,
mígnem egyszer a kísértet
találkozott
azzal a tábornokkal, aki úgy elkergette
hivatalából Basmacskint. A szellem
elvette a tábornok köpönyegét,
és örökre eltávozott az emberek
közül. Bár
itt-ott még jelezték
felbukkanását, valójában
soha többé nem látta senki.